

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ПОЛТАВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ В. Г. КОРОЛЕНКА**

**АСПЕКТИ ДОСЛІДЖЕННЯ
ІНОЗЕМНИХ МОВ
І ЛІНГВОМЕТОДИЧНІ
ОСНОВИ ВИКЛАДАННЯ**

ЗБІРНИК НАУКОВИХ ПРАЦЬ

ВИПУСК 15

ПОЛТАВА – 2015

ББК 81.1
УДК 81.42(036)

Аспекти дослідження іноземних мов і лінгвометодичні основи викладання :
Збірник статей. Випуск 15 : [За ред. В.К. Зернової]. – Полтава, 2015. – 101 с.

У збірнику порушуються актуальні проблеми лінгвістики, літературознавства, методики, дидактики та перекладознавства, застосування комп'ютерних технологій у процесі викладання. Багато досліджень, вміщених у збірнику, присвячені проблемним питанням викладання іноземної мови у школі та вищих навчальних закладах.

Для науковців, викладачів іноземних мов, студентів філологічних факультетів.

Склад редколегії:

В.К. Зернова – доктор філологічних наук, професор (головний редактор)

В.В. Кононенко – кандидат історичних наук, доцент (відповідальний редактор)

О.В. Григоренко – кандидат філологічних наук, старший викладач (технічний редактор)

М.І. Степаненко – доктор філологічних наук, професор

О.М. Ніколенко – доктор філологічних наук, професор

Н.Г. Вишня – кандидат філологічних наук, доцент

Т.І. Перепелиця – кандидат філологічних наук, доцент

Рецензенти:

Кобзар І.І., доктор філологічних наук,
професор кафедри ділової іноземної мови
(Полтавський університет економіки і торгівлі)

Кривицька Н.І., кандидат філологічних наук,
доцент кафедри англійської та німецької філології
(Полтавський національний педагогічний університет)

Друкується за рішенням ученої ради Полтавського національного педагогічного університету імені В. Г. Короленка (протокол № 14 від «28» травня 2015 року).

1. Бондаренко К. Співвідношення сленгової лексики української та англійської мов: лексикографічний та перекладацький аспекти / К. Бондаренко // Наукові записки Кіровоградського державного педагогічного університету імені Володимира Винниченка. Серія : Філологічні науки (мовознавство) : зб. статей. – Кіровоград : КДПУ, 2009. – Вип. 81 (4). – С. 141–146.
2. Клименко О.Л. Поповнення словникового складу англійської мови з не літературних підсистем: автореф. дис. ... канд. філол. наук. – Харків, 2000. – 20 с.
3. Ставицька Л. Арго, жаргон, сленг: Соціальна диференціація української мови / Л. Ставицька. – К. : Критика, 2005. – 464 с., с. 98
4. Сучасний тлумачний словник української мови / [за заг. ред. д-ра філол. наук, проф. В. В. Дубчинського]. –Х. : ВД «ШКОЛА», 2006. – 1008 с.
5. Холстинина Т. В. Американский сленг в художественном тексте и проблема его передачи на русский язык : автореф. дисс. ... канд. філол. наук. – Москва, 2007. – 37 с.
6. Хомяков В. А. Введение в изучение основного компонента английского просторечия / В. А. Хомяков. – Вологда : ВГПИ, 1971. – 104с.
7. Greenough J. B. Words and their Ways in English Speech / J. B. Greenough, G. L. Kittredge. – N. Y. : The Macmillan, 1989. – 318 p.

Анотація

У статті розглядаються проблеми перекладу англійського молодіжного сленгу українською мовою, пропонуються еквіваленти до найбільш поширених сленгових виразів та стратегії роботи з розмовними лексичними одиницями у перекладі.

Шаповалова Л.В.

СОРБОННА У СИСТЕМІ ВИЩОЇ ОСВІТИ ФРАНЦІЇ

Ключові слова: *вив тема вищої освіти Франції, університети, Сорбонна.*

У 1257 р. Робер Сорбонн створив університет, пізніше названий його іменем. Спочатку це була богословська школа з гуртожитком для бідних студентів, розрахованим на 16 чоловік. Ще за життя засновника ця школа отримала світове визнання. У своєму гуртожиткові вона надавала місця представникам чотирьох національностей Європи – французам, німцям, англійцям та італійцям, спершу по чотири, а згодом по дев'ять представників

кожної національності. Особливу славу Сорбонна отримала завдяки високому рівню викладання.

У цьому університеті присвоювалося три вчених ступеня: початковий (déterminance), бакалаврат (baccalauréat), ліценціат (licence) і один почесний ступінь доктора. Студентів в той час називали школярами. Обов'язковою мовою, якою у повсякденному житті повинні були користуватися викладачі та студенти, була латинь. Всі університети на той час були автономними установами, які мали власний статут і схожу структуру. Вони користувалися привілеєм присвоювати вчені ступені. До їх складу входили такі факультети: теологічний, мистецький, медичний й факультет права.

«Курс навчання тривав 10 років, на останньому екзамені студент проходив «випробовування» без відпочинку й перерви. Екзамен складався з диспуту з дванадцятьма опонентами, які змінювали один одного через кожні півгодини, у той час, як студент не пив, не їв і не відпочивав. Той, хто витримав «випробовування», отримував одразу звання доктора Сорбонни, ступінь, що цінувався надзвичайно високо впродовж п'яти століть» [1, с.69].

У 1808 році Наполеон передав приміщення Сорбонни в розпорядження Паризького університету. Так наукова слава Сорбонни, богословського факультету, перейшла до Паризького університету, який, за звичкою, до цього часу зветься Сорбонною.

У 1970 р. Паризький університет було розділено на 13 університетів, більшість із яких мають у своїй назві слово Сорбонна і користуються її приміщеннями.

Сьогодні Сорбонна – це чотири університети:

Париж-I (Пантеон-Сорбонна),

Париж-III (Нова Сорбонна),

Париж-IV (Париж-Сорбонна),

Париж-V(імені Рене Декарта).

Усі вони створені в 1970-1971 рр., кожний з них юридично самостійний. Тільки частково ці університети знаходяться в приміщенні історичного корпусу університету.

Ці громадські університети не потрібно плутати з двома іншими освітніми установами, у назвах яких фігурує слово Сорбонна:

1. Колежем Сорбонною.

2. Вищою школою Робера де Сорбонна, яка не має у своєму складі педагогічних приміщень університету Сорбонни і не проводить там занять. Цей приватний заклад вищої освіти займається зарахуванням здобутків досвіду та оцінюванням іноземних дипломів для присвоєння французьких.

Відповідно до своєї назви університет Париж I (Пантеон-Сорбона) наслідує водночас Сорбонну й факультет економіки та права. Він налічує сьогодні близько 40 000 студентів, які навчаються на 14 різних факультетах, і має в своєму складі 5 інститутів.

Відділ економічних наук та управління об'єднує три напрями: економіка, управління та наукові технології. До університету Париж I приєднаний інститут управління підприємствами Парижа, який є державним закладом.

Гуманітарні науки вивчають на факультетах історії, географії, філософії, історії мистецтв та археології, пластичного мистецтва та мистецтвознавства.

Відділ правових і політичних наук об'єднує факультети права, управління та державний сектор, міжнародного та європейського права, політичних і соціальних наук, роботи та розвитку.

Наукова діяльність університету Париж-I, яка має свої традиції та престижну історію, відбувається за принципами постійного тематичного та методологічного оновлення. Науковий склад університету організований у 68 визнаних наукових групах, що налічує 1100 викладачів-науковців, 200 науковців, котрі входять до провідних наукових закладів, а також 150 осіб допоміжного персоналу: інженери, адміністратори та техніки.

У докторській школі (аспірантурі), вступити до якої можна як після дослідницької, так і після професійної магістратури, щороку випускається 1700 аспірантів, захищається близько 400 докторських дисертацій і здобувається понад тридцять габілітацій. Під опікою університету Париж I знаходиться один із найважливіших документальних центрів Франції – Сорбоннська бібліотека, яка налічує в своєму складі близько трьох мільйонів книг. Підтримуючи традиції, університет розвиває співпрацю та впроваджує програми обмінів викладачами і студентами з найбільшими університетами п'яти континентів. Бажання розвивати співпрацю з економічним світом допомогло цьому закладові створити мережу плідних зв'язків з представниками державного та приватного секторів.

Університет Париж-I розташований у престижних будівлях французької історичної університетської спадщини. Від початку свого існування він знаходиться в серці столиці, у Латинському кварталі, а починаючи з 60-х років розбудовує свої корпуси на території Парижу [3; 2; 4].

Література

1. Шаповалова Л. В. Університети в системі вищої освіти Франції / Л.В. Шаповалова // Імідж сучасного педагога. – 2002. – № 4–5. – С. 68-71.

2. Les Etablissements d'enseignement supérieur: structure et fonctionnement: guide pratique, mai 2002 [Електронний ресурс] — Режим доступу: www.diderot7.jussieu.fr/DPATED2/sfl.html.
3. L'Université ParisIPantéon-Sorbonne [Електронний ресурс] – Режим доступу: www.univ-paris1.fr.
4. Robert A. Système éducatif et réformes de 1944 à nos jours – Paris: Nathan, 1993. – 457 p.

Анотація

У статті розглядається роль і місце університету Сорбонна у системі вищої освіти Франції.

Шевченко О.М.

ОСНОВНІ РИСИ ТА ХАРАКТЕРИСТИКА ЗАПОЗИЧЕНЬ У СУЧАСНІЙ АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ

Ключові слова: запозичення, словниковий склад мови, орфографічні зміни, етимологія слів, інтернаціоналізм, урбанізація, урбанонімікон.

Сучасна мова – продукт довготривалого історичного розвитку, в процесі якого мова підлягає різностороннім змінам, що зумовлено багатьма причинами. Зміни стосуються всіх сторін (рівнів, ярусів, аспектів) мовної структури, але діють в них не однаково. Історичний розвиток кожного рівня залежить від конкретних причин та умов, що стимулюють зрушення лексичного складу мови в його фонетичній (фонологічній) та граматичній організації.

Відомо, яку важливу роль відіграли контакти англійської мови з іншими мовами. Саме завдяки запозиченням вона має достатні внутрішні ресурси для задоволення потреб її носіїв і тому вже не вимагає великої кількості нових запозичень. У той же час словниковий склад сучасної англійської мови продовжує інтенсивно поповнюватися за рахунок “внутрішніх запозичень”, пов'язаних з поліваріантністю і поліфункціональністю цієї мови, із взаємодією